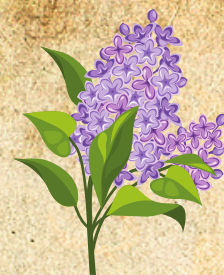

ŠUTKOVINY

historické číslo

kukátko do kabinetu

recenze

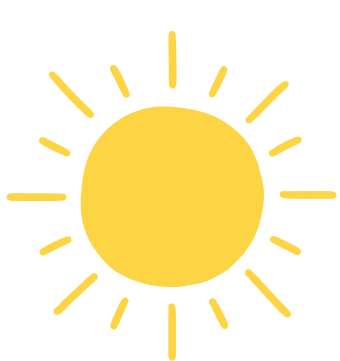
rozhovory

AI vs. deváťáci

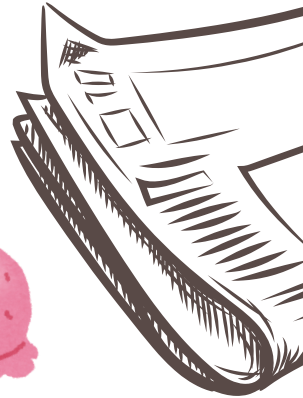
fotbal

historie školy

ŠUTKOVINY

Milí čtenáři,
tak letos naposledy!

Promiňte, že nám to tak trvalo, ale konečně pro Vás máme finální vydání. Tentokrát jsme se vydali zpátky v čase a nabízíme Vám náhled zpět do minulosti. Na stránkách najdete pár informací o historii naší školy. Přinášíme také exkluzivní pohled očima (hodně) bývalého studenta a rozhovory s váženou paní učitelkou, která tu s námi už zažila ledacos. Jsme moc rádi, že s námi své postřehy sdílela. Najdete tu i krásný příspěvek o starší generaci. Nechybí ani klasika, tedy knižní recenze, dopravní okénko a pečlivě vybrané vtípky.

Baví nás Šutkoviny tvořit a když se ohlédneme za tímto školním rokem, vydali jsme šest čísel plných různorodých článků o tom, co nás zajímá. Moc děkujeme paní ředitelce za příležitost noviny vydávat. Já osobně děkuji celé redakci za to, jak skvěle funguje a jak hezká setkání nad novinami máme!

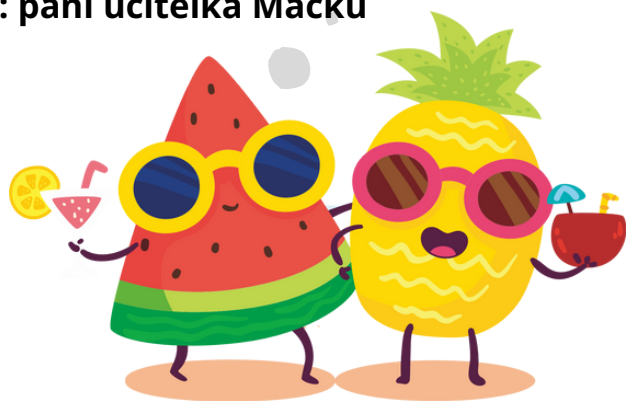
Vám děkujeme, že nás čtete. Deváťákům přejeme, ať se jim moc daří na jejich další cestě. A krásné prázdniny úplně všem!

V září zase!

Napsala: paní učitelka Macků

BYE
SCHOOL
HELLO
POOL

Kukátko do kabinetu

Dnes jsem vyzpovídal paní učitelku Malimánkovou.

1) Jak dlouho tady učíte?

No, to je otázka! Několikrát jsem to počítala, jsem tady ve škole už 32 let.

4) Kolik generací jste už učila?

To snad ani nedokážu spočítat. Ale pro představu, teď bude do první třídy nastupovat holčička od mého bývalého žáka, kterému je 43 let!

7) Máte nějakou oblíbenou knihu nebo film, který byste doporučila svým žákům?

Mám ráda Apokryfy pana Karla Čapka a líbí se mi české veselohry. A teď mě zaujal film Vlasy.

9) Jaký je váš oblíbený hudební nástroj?

Můj nejoblíbenější je klavír.

2) Který okamžik ve vaší učitelské kariéře Vás nejvíce dojal?

Dojímají mě momenty, když se k nám děti vrací, třeba bývalí deváťáci na jarmark. A když vidím, že jsou úspěšní a že se jim daří.

5) Jak se podle vás změnila výuka češtiny v průběhu let?

Proměňuje se tak, jak se mění doba. Občas mám pocit, že mizí jazykový cíl, ale zase jdou nahoru cizí jazyky. Přála bych si, aby se více četlo:-).

10) Kromě výuky se věnujete i výchovnému poradenství. Co všechno to obnáší?

Snažím se být pro děti potřebná, kontroluji, kdyby nastal nějaký problém s učením nebo chováním, abychom mohli pomoci.

3) Jaký byl váš oblíbený předmět, když jste sama chodila na základku?

Byla to čeština (překvapivě) a měla jsem velké štěstí, že jsem měla vynikající učitelky českého jazyka. Dále mě samozřejmě bavila hudební výchova.

6) Kdybyste si mohla vybrat úplně jinou profesi, jaká by to byla?

Asi bych si založila nějakou malou cukrárnu, kde bych podávala kávičku a dortíky. To by mě bavilo!

8) Jak vnímáte umělou inteligenci?

Za mě má všechno své pro i proti. Samozřejmě, ledacos nám to napíše, ale my musíme pečlivě kontrolovat. Ale může to v mnohém pomoci i nám učitelům!

Rozhovory se starší generací

Alžběta Tumová

Vítáme vás u dnešního rozhovoru. Dnes jsme si pro vás připravili rozhovor s babičkou Alžbětou Tumovou.

Kolik vám je let?

-Letos jsem oslavila své 75. narozeniny.

Na co ze svého života ráda vzpomínáte?

-Ráda vzpomínám na své mládí a děti.
Také ráda vzpomínám na mého manžela,
který tu bohužel už s námi není.

Kdy váš manžel zemřel?

-Bylo mu pouhých 68 let, když
zemřel na dlouhodobou nemoc.

Co byste vzkázala generaci Z?

-Určitě bych jim vzkázala, aby
více chodili ven,
užívali si života a prožívali
každou chvíli naplno.

My děkujeme paní Alžbětě za rozhovor.

Napsaly: Adéla Primusová, Nela Líbalová

Letecké katastrofy

Let Malaysia Airlines MH370 byl mezinárodní pravidelný let z Kuala Lumpur (Malajsie) do Pekingu (Čína), který zmizel 8. března 2014. Na palubě bylo 239 lidí. 227 cestujících a 12 členů posádky. Ztráta tohoto letadla patří k největším záhadám moderní letecké dopravy.

Průběh událostí

Letadlo vzletlo z Kuala Lumpur v 00:41 místního času.

Poslední hlasový kontakt byl zaznamenán v 1:19, kdy pilot řekl: „Good night Malaysian three-seven-zero“.

Krátce poté letoun zmizel z radarů civilního řízení letového provozu, ale ještě několik hodin byl sledován vojenskými radary.

Bylo zjištěno, že letadlo změnilo kurz směrem na jihozápad a poté na jih nad Indický oceán.

Komunikace se satelity naznačila, že letoun letěl ještě několik hodin po zmizení z radarů.

Základní fakta o letu MH370

- Letoun: Boeing 777-200ER
- Datum zmizení: 8. března 2014
- Trasa: Kuala Lumpur (Malajsie) → Peking (Čína)
- Poslední kontakt: Krátce po 1:19 místního času, přibližně 40 minut po startu
- Cestující: 227 lidí z 14 různých zemí (nejvíce z Číny a Malajsie)
- Posádka: 12 členů

Pátrání

Pátrání se zaměřilo na jižní část Indického oceánu, západně od australského města Perth. Jednalo se o nejdražší pátrací operaci v historii letectví.

Některé trosky, které se s vysokou pravděpodobností vztahují k MH370, byly nalezeny v letech 2015–2017 na pobřežích východní Afriky (např. na Réunionu). V roce 2018 bylo oficiální pátrání ukončeno bez nalezení vraku.

Teorie o zmizení

Žádná teorie nebyla oficiálně potvrzena, ale mezi nejčastěji zmiňované patří:

Selhání techniky nebo náhlá dekomprese kabiny.

Úmyslný čin pilota (zejména kapitána Zaharie Ahmad Shaha).

Únos letadla.

Požár nebo jiná katastrofická událost na palubě.

Současný stav

Vrak letadla stále nebyl nalezen.

Vyšetřování zůstává neuzavřené a případ MH370 je považován za jednu z největších záhad civilního letectví.

Příbuzní obětí stále žádají obnovení pátrání.

Napsal: Vladimír Balke

zdroje: ChatGPT, Wikipedia, Novinky, iDNES

Historie školy

Budova naší školy byla postavena v roce 1974.

Začalo se tu učit ale až v roce 1976.

Byla tady kapacita 550 žáků,
dnes je to stále okolo 500.

V roce 2026 naše škola oslaví 50. výročí.

Takže už příští rok!

Fotografie jsou z roku 2011.

Napsaly: Jana Mikšíková, Nora Nešporová

Dopravní okénko

Dnes se podíváme na plzeňské tramvaje.

V Plzni je velmi malá tramvajová síť poměrově k počtu obyvatel, protože je v Plzni hodně sídlišť, což znamená hodně lidí na malém prostoru. Ovšem mají velkou trolejbusovou síť. Mají pouze tři linky, což je na 175 000 obyvatel málo. A to linky 1, 2, 4. Jak samotní Plzeňané říkají, jsou vesnice s tramvajemi. Ale na druhou stranu mají velmi malé intervaly, např. o víkendu mají osm minut, za to v Praze 15 minut. Co se týče vozového parku, je to z pohledu cestujícího dobré, pro konzervativního šotouše již horší, celý je klimatizovaný (šotouši si častěji potrpí na tramvajovou klasiku). Vozový park je v poměru k počtu vozů velmi různorodý. Nejvíce mají asi tramvají typu Vario, hodně mají i KT8D5.RN2P či EVO 2, ale jejich specialitou je tramvaj K3 viz obr. Tato tramvaj už je provozní jen jedna a to 311. Teď nedávno se v Plzni zbavili posledních T3r.p. a druhá K3 313. 313 měla poslední jízdu 25. 4. 2025 :-).

Historie pražské dopravy

Historie pražské dopravy se začala psát 23. září 1875 na trase od Národního divadla k Invalidovně a tramvaje byly taženy koňmi. První elektrické tramvaje se v Praze objevily v roce 1891 díky Františku Křižíkovi. Trasa vedla od Výstaviště v Holešovicích k dnešnímu Národnímu technickému muzeu. Poslední jízda koněspřežné tramvaje v Praze se konala na trase mezi stanicemi Vinohrady a Smíchov v roce 1905.

Napsal Jonáš Páv

Tisíc polibků (tragická láska)

obsah:

Příběh začíná tím, že se Rune Kristiansen přestěhuje z Norska do malého městečka v Georgii v USA. Tam bydlí se svou rodinou Poppy Litchfielová, která má ráda dobrodružství. Když Poppyjina babička umírá, dostane sklenici s tisíce srdíčky, které má naplnit polibky. Rune, který ji nesmírně miluje, jí řekne, že všechny jeho polibky patří jen jí. Po několika letech, co babička umřela, už mají cca 300 polibků. Když se Rune dozví, že se musí na dva roky vrátit do Norska, tak si s Poppy slíbí, že si budou volat a až se vrátí, tak dokončí tisíc polibků. Ale Poppy se přestane ozývat. Co se stalo s ní stalo a dokončí nakonec zbylé polibky?

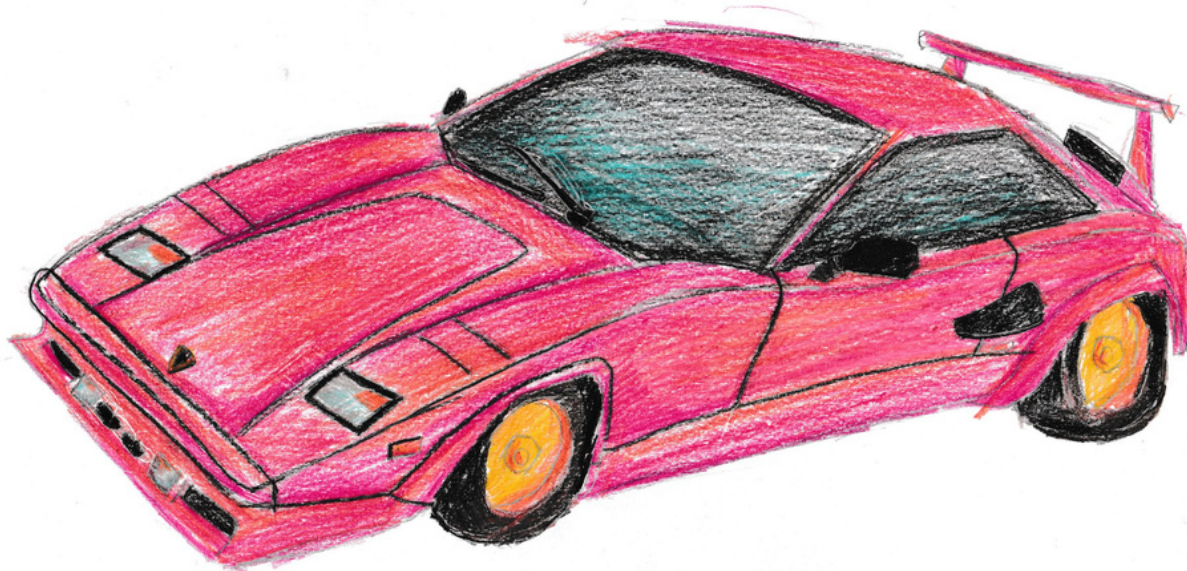
autorka:

Autorkou této knihy je Tillie Cole. Narodila se v Teesside ve Velké Británii. Vystudovala univerzitu v Newcastlu, kde získala bakalářský titul z religionistiky. Momentálně žije v americkém Texasu.

Napsala: Kristýna Holíková
Ilustrovala: Bára Švadlenková

OLD

NEW

FOTBAL V JIŽNÍ AMERICE

Napsala: Isabel Lasso Alvear

Fotbal v Jižní Americe není jiný než tady v Česku.

V Jižní Americe je to nejpopulárnější sport.

Fotbal dorazil do Ameriky ve druhé polovině devatenáctého století, a to díky evropským námořníkům a přistěhovalcům.

Jihoameričané vyhráli deset z 22 ročníků mistrovství světa. Nejúspěšnějším týmem je Brazílie s pěti tituly následovaná Argentinou se třemi tituly, zatímco Uruguay získala pouze dva tituly.

Nejlepší hráči, kteří kdy byli v Jižní Americe:

1. Pelé
2. Diego Armando Maradona
3. Lionel Messi
4. Alfredo Di Stéfano
5. Garrincha
6. Juan Alberto Schiaffino
7. Elías Ricardo Figueroa
8. Teofilo Cubillas
9. José Luis Chilavert

Jestli chcete vědět, jaké země budou hrát na mistrovství světa z Jižní Ameriky, stačí si vyhledat Kvalifikace Conmebol 2025.

Rozpoznáte, co psal člověk a co AI ?

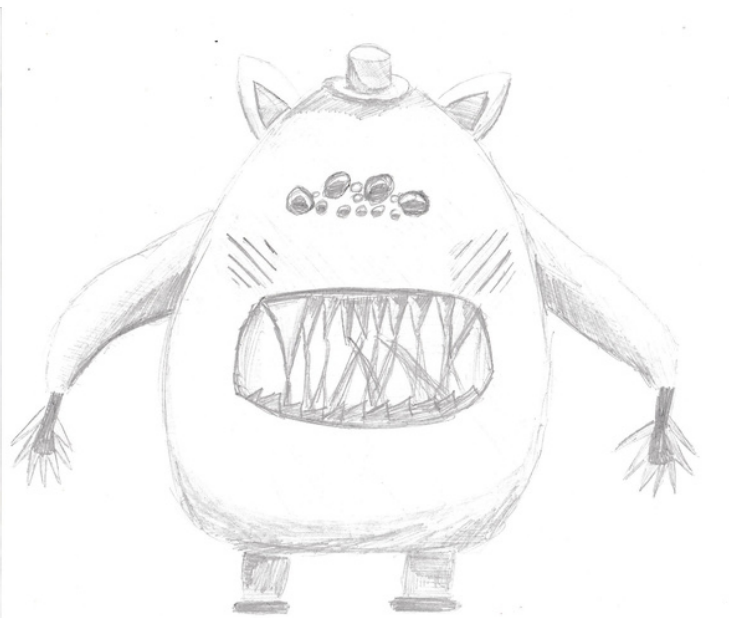
Máme pro vás malý kvíz, který jsme sestavili z příběhů našich devátých ročníků. Pravidla jsou jednoduchá. Před sebou máte dva texty, které jsou skoro stejné. Vaším úkolem je rozhodnout, který text psal člověk a který vygenerovala umělá inteligence.

Duch

Celej život jsem viděl duchy, ale neřešil jsem to. Prostě další divná věc na seznamu. Jenže pak se u mě v pokoji objevila holka v černém kimonu s mečem. Prej shinigami. Myslel jsem, že si ze mě dělá srandu, dokud se nezjevil ten bílej netvor s dírou v hrudi a nevzal si na mušku moji rodinu. Holka se ho snažila sundat, ale dostala neskutečnej nářez. Pak mi řekla, že mi může dát svou sílu. Jasně, proč ne? Jenže jakmile mi tu moc předala, vzal jsem jí všechno. Najednou jsem měl v ruce obří meč, cejtil sílu, jakou jsem v sobě nikdy neměl, a rozsekal jsem to monstrum jedním seknutím. Od té chvíle to šlo rychle. Holka neměla sílu, já musel makat místo ní. Den za dnem jsem čistil ulice od těch potvor, co ostatní ani neviděli. A měl jsem tušení, že tohle je teprve začátek. Něco se blížilo, něco mnohem většího než pár náhodnejch nestvůr. Ať to bylo cokoliv, už jsem nemohl couvnout.

Již od mala jsem viděl duchy. Ještě do nedávna jsem byl jediný s touto schopností. Vše se změnilo jednoho večera když se objevila nějaká červovlasá holka v černém kimonu v mém pokoji. Prej že si říká "shinigami". Myslel jsem si že je lupič nebo nějaký opilej cosplayer a že si ze mně dělá srandu, dokud se objevila nějaká příšera s bílou maskou, dírou v hrudi a s strašným křikem. Snažil se zabít mě i moji rodinu. Holka se ho snažila sundat, ale dostala přes hubu. Pak mi řekla, že mi může dát svoje schopnosti, abych zachránil svoji rodinu. Asi nic moc jinýho teď nemůžu udělat...Vzala svůj meč, a probodla mi ním hrud'. Najednou mám taky černý kimono, držím velkej meč, a ji kimono i meč zmizely.. Toho plesnivce jsem zabil jednou ranou. Od té chvíle se ze mne stal takzvaný "náhradní shinigami" a makal jsem jsem místo té holky. Věděl jsem že tohle teprve bude začátek něčeho většího.

Ilustroval: Štěpán Matějů

Obrázek vygeneroval ChatGPT

Pomoc lidem v nouzi

Jednou při cestě na doučování jsem jel metrem a nějaký pobuda po mě chtěl na Hlavním nádraží 20 Kč, že potřebuje na cestu zpátky do Chomutova a že je to urgentní. Já jsem však nechtěl dávat dvacet korun nějakému pobudovi z Hlavního nádraží. On byl ale dost naléhavý, že fakt potřebuje fakt potřebuje dvacet korun. Potom přišli i jeho chomutovští kamarádi, že taky potřebují dvacet korun, ale já dost spěchal na doučování tak jsem je odignoroval a odešel

na doučování. Při cestě zpátky jsem je viděl znova jak vybírají od někoho jiného, ale jeden z pobudů si mě všiml a chtěl tentokrát 50 korun. Já jsem ale spěchal domů, tak jsem je ignoroval, ale pobudové chtěli každý svých 50 korun asi na omamné látky. Já jsem ale fakt neměl náladu, tak jsem jim řekl ať si najdou někoho jiného na žebrání, ale to je nepotěšilo, tak jsem začal nabírat rychlost a mířil směrem k metru, kde mě nechali být a já odjel domů.

Vyrazil jsem z metra a hodím batoh na jedno rameno, jdu k východu. Jenže najednou přede mnou dva týpci, feťácký klasika. Brácho, nemáš dvacku? Každý dvacet, sykne jeden. Nemám, čus, hodím zpátečku a zmizím. Doučko nuda, ale aspoň mám klid. Zpátky se vracím a hádej co? Zase tam stojej. Teď už pade, mladej, zubí se. Ne, fakt ne, protočím oči a začnu přidávat do kroku. Slyším, jak něco mrmlaj, ale jakmile zabírám směr metro, nechávaj mě být. Doma padnu na postel a říkám si: Příště jdu jinudy, na tohle nemám nervy. Jenže co když mě vychytať jinde? Možná si pořídím pepřák. Nebo aspoň budu dělat, že telefonuju kámošovi, co zrovna čeká za rohem. Příště už nebudu tak v klidu, radši to prostě oběhnu. Nebo vezmu jinou trasu a těmhle týpkům se vyhnu obloukem. Možná se mi to jen zdá, ale na hlaváku to začíná být fakt divoký.

Tajemný portál v lese, který vede do paralelní dimenze

Dnes je to přesně pět let od zmizení mojí nejlepší kamarádky Ley. Vzpomínám si na každou minutu, která se v ten den, kdy zmizela, odehrála. Nikdo mi tehdy nevěřil, že se to stalo. Živě jsem všem popisoval, jak se Lea rozběhla proti něčemu, co vypadalo jako portál do jiné dimenze a pak najednou zmizela. Prostě byla pryč. Všichni mi už odmala říkali, že mám bujnou fantazii, a proto si i teď mysleli, že jsem si všechno vymyslel. Nikdo si ale Leino zmizení nedokázal vysvětlit. Pátralo se po ní necelý rok, ale protože se nenašly žádné důkazy, tak to všichni rychle vzdali. Lea nikomu nechyběla, protože je stejně jako já z dětského domova. Já ji znám už úplně odmalička, je pro mě jako sestra. Nedokážu si připustit, že už jsem ji ztratil navždy. A teď tu sedím, přesně na stejném místě jako před pěti lety a sužuji se myšlenkami na ten den. Vtom se přede mnou objeví portál, a tak na nic nečekám, vběhnu do něj a zmizím z tohoto světa.

Lukáš seděl na staré lavičce pod rozsochatým dubem v rohu dětského domova. Byl to přesně ten den, kdy se to stalo. Pět let uběhlo, ale vzpomínky na Leu, zůstávaly ostré jako čerstvá rána. Bylo to odpoledne, kdy si hráli na honěnou. Lea se smála a běžela k podivnému světlu v křoví. „Podívej!“ vykřikla. Světlo se přetvořilo do kruhového portálu. Lukáš jen stál, zaražený, když se Lea přiblížila a zmizela. Portál se zavřel a všechno bylo pryč. Nikdo mu nevěřil. Cítil, jak se mu srdce propadá, pokaždé, když si na to vzpomněl. Dnes tam byl znovu, jako každý rok. Tentokrát ale věci vypadaly jinak. Na tom místě se objevila záře. Portál byl zpět! Chvilí zaváhal, srdce mu bilo jako splašené. Bude tam Lea? Nebo něco neznámého a nebezpečného? Pak ale stiskl čelist. „Lea na mě čeká,“ zašeptal a vrhl se do světla. Pocítil náhlé teplo a tah. Nevěděl, co najde na druhé straně, ale věděl, že nemůže znovu nechat Leu čekat.

Před 30 lety... Jaké to tu bylo?

Zdroj: bývalý student (zůstává v utajení)

Vyzpovídali jsme pro Vás dnes už dospělého, dříve žáka naší školy. Co si pamatuje?

Dříve na této škole byla i výtvarná třída.

Bývala to paralelka A.

Žáci měli výtvarku až čtyřikrát týdně, učili se také kde dějiny výtvarného umění.

$$x_{1/2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

A co matematická třída?

Ta má také dlouhou tradici, i v té době tady matematická třída byla. Často bývala plná chlapců, dneska už se (častěji) počty vyrovnávají, i když také záleží na ročníku.

Za co se dříve mohla dostat ředitelská důtka?

Jeden žák, který v té době byl v osmé třídě, dostat ředitelskou důtku. A za co?

O hodině se bavil se spolužákem o tom, že ho tahle hodina nebaví. Když si toho všimla paní učitelka a zeptala se ho, co chce říct k této hodině, on, který ji nevnímal a stále se bavil se svým kamarádem. Ve špatné chvíli řekl: „To mě s**e“. Když to slyšela paní učitelka, bylo už pozdě se omlouvat, a tak se mu povedlo už v osmé třídě dostat ředitelskou důtku. Ale i tak dodělal základní vzdělání bez komplikací.

Malá vsuvka:

Náš tajný žák vzpomíná na paní učitelku Malimánkovou, která už v té době učila češtinu a hudebku. Ta tedy nijak nesouvisí s předchozím příběhem. Jó, a paní učitelka Malimánková učila i některé dnešní paní učitelky z této školy!

Motto:

Jen ti nejsilnější z nás učí i přes generace!

Napsala: Klára Pozdílková

Nevěděl jsem jakej
je můj, tak jsem
přinesl všechny

Americký turista zabil v Egyptě žraloka...

"Strážný anděl vás ochraňuje"

Můj strážný anděl:

VTÍPKY

Ofc že jsou z Pinterestu

DRSNÝ ÚTOK

KRVILAČNÉHO ROTVAJLERA

**V KOUPELNĚ SE MI
OBJEVIL TULEŇ**

VÍCE OBRÁZKŮ NA FunGate.cz